

[Undervisningsministeren.]

mænd endnu har kunnet foretage en grundig bearbejdelse af betænkningen, finder jeg, at det er for tidligt at fremkomme med udtalelser om de anbefalinger, der ligger i denne, eller om de slutninger, udvalget har ment at kunne drage ved gennemgangen af de bestående ingeniøruddannelser.

Jeg finder, at det var et overordentlig prisværdigt initiativ, hr. K. B. Andersen tog, da han nedsatte det omhandlede udvalg med den i begrundelsen for det fremsatte spørgsmål omtalte opgave.

Det er første gang, de eksisterende tre ingeniøruddannelser i Danmark er beskrevet i sammenhæng, og jeg er overbevist om, at betænkningen, som eksperter fra de forskellige ingeniøruddannelser har udarbejdet, vil få afgørende betydning for det videre arbejde med udviklingen af ingeniøruddannelserne i Danmark.

Efter det indtryk, jeg på nuværende tidspunkt har dannet mig, må betænkningen underkastes grundige overvejelser. Ikke mindst må forslaget om etableringen af mulige C-uddannelser og behovet herfor gøres til genstand for en indgående behandling. De i betænkningen indeholdte forslag må — så vidt jeg kan se — også betragtes bl. a. i lyset af den af Ingeniør-Sammenslutningen gennemførte undersøgelse, for så vidt angår teknikumingeniørerne og den af bygnings-teknisk specialråd under Dansk Ingeniørforening foretagne undersøgelse for bygningsingeniører fra Danmarks tekniske højskole og Danmarks ingeniørakademi.

Jeg kan give tilsagn om i den kommende folketingssamling at holde undervisningsudvalget underrettet om undervisningsministeriets overvejelser med hensyn til den foreliggende betænkning.

Af *K. B. Andersen* til statsministeren (8. juli 1968):

„Agter regeringen at ændre den af udenrigsministeren påbudte udsættelse af de videnskabelige raketforsøg?“

Begrundelse.

Den opsigtsvækkende beslutning, udenrigsminister Poul Hartling har truffet om udsættelse af de gennem lang tid forberedte videnskabelige raketforsøg, synes efter alt foreliggende at være forhastet og at bygge på

misforståelser. Der synes bl. a. at have manglet tilstrækkelig viden om forskellen mellem de tilladte og de nu udskudte forsøg. Afslaget kan ikke undgå at virke kompromiterende for en indsats, der, så vidt det hidtil er oplyst, har rent videnskabelige formål. Derfor bør regeringen tage udenrigsministerens afgørelse op til besindig overvejelse. Derfor spørgsmålet til statsministeren.

Statsminister *Hilmar Baunsgaards* svar (15. juli 1968):

Som svar på det stillede spørgsmål angående påtænkte raketforsøg på Grønland skal jeg henvise til den af udenrigsministeriet udsendte meddelelse af 5. juli 1968 og meddele, at regeringen ikke på det foreliggende grundlag har til hensigt at ændre den trufne afgørelse.

Af *Kai Moltke* til ministeren for nedrustningsspørgsmål (8. juli 1968):

„Påtanke ministeren at foranledige, at der i overensstemmelse med en erklæring af 28. februar 1968 på et særligt møde eller gennem udførlige skriftlige beretninger gives folketinget en fyldestgørende og udtømmende fremstilling af alle stedfundne undersøgelser i forbindelse med flystyrtet ved Thule i januar i år, ledsaget af en detaljeret redegørelse angående de i denne forbindelse med USAs regering førte forhandlinger om at sikre Grønland som atomfrit område?“

Begrundelse.

Når jeg rejser medfølgende spørgsmål, er baggrunden den, at der ikke før folketingets hjemsendelse — og i modstrid med et af ministeren for nedrustningsanliggender klart formuleret løfte — er blevet givet det samlede folketing nogen som helst udførlig beretning angående det amerikanske flystyrt med brintbomber ved Thule i januar dette år. Der er lige så lidt tilflydt tingets medlemmer nogen som helst konkrete og detaljerede oplysninger vedrørende de mellem den danske og amerikanske regering førte forhandlinger for at skaffe garantier for, at erklæret dansk atomvåbenpolitik også i fuld udstrækning gælder for Grønland, dets luftrum og de tilstødende søterritorier. Der skal lige efter folketingets hjemsendelse ifølge pressen være blevet afgivet